

The Causal Factors in Strategy Affecting the Success of Construction Contractors in Upper Southern Thailand Towards ASEAN Economic Community

Saksun Riyapun,

Doctoral student Western University, Doctor of Business Administration Business Administration

Pruethsan Sutthichaimethee

Associate Professor, Western University

Received: August 13, 2017

Accepted: January 17, 2018

Abstract

This study aimed to examine the strategies contributing to success of construction contractors in upper southern Thailand towards ASEAN Economic Community, the influence of those strategies on the success of the construction contractors in the said region, as well as the application of the strategies in business practices. The sample size was of 475 people, and questionnaires were used to collect data. The statistical analysis tool for the personal data of the sample included frequency, percentage, mean, and standard deviation. A path analysis was deployed to study the causal factors that are influencing the variables, as well as to analyze the scale of influence in both direct and indirect path.

From the research, it has found that the level of those expressing opinions on such causal factors to the main subject at all aspects is very high. While the highest score falls upon the factor in the application of the strategies. Whereas the success factor of the construction contractors and strategic management factor are secondly and thirdly ranked in order. However, the project completion factor comes with the lowest score. As a result, the hypothesis testing has shown that the strategic management factor, strategic application factor and the success factor of the project completion are directly influencing the success of the construction contractors.

Keywords: causal factors, strategy, success, ASEAN Economic Community (AEC)

บุพปัจจัยของกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบน ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

เสกสรร รียาพันธ์

นักศึกษาบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

พลุทธิ์สรรค์ สุทธิไชยเมธี

รองศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

ได้รับบทความ: 13 สิงหาคม 2560 ตอบรับตีพิมพ์: 17 มกราคม 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์ที่สร้างความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และศึกษาอิทธิพลของกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนและการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติของธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 475 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อตัวแปร วิเคราะห์ขนาดของอิทธิพลต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับบุพปัจจัยของกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนสูงสุด คือ ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ตามลำดับ ปัจจัยที่มีคะแนนต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง มีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำสำคัญ: บุพปัจจัย กลยุทธ์ ความสำเร็จ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทนำ

นับตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จากวิกฤตสินเชื่อ Sub-Prime ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาอย่างรุนแรง ภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอยในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ปัญหาราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะนำไปสู่วิกฤติเศรษฐกิจ (Sutthichaimethee and Sawangdee, 2016; Sutthichaimethee, 2017; Sutthichaimethee and Ariyasajjakorn, 2017) การเปิดเสรีภายใต้กรอบของ WTO และการเปิดเสรีภายใต้กรอบ FTA และ AEC ที่ส่งผลให้การแข่งขันรุนแรงขึ้นทั้งการแข่งขันในตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ รวมถึงปัญหาการเมืองและอัตราเงินเฟ้อในประเทศ ที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและผู้บริโภค (Sutthichaimethee, 2016) เป็นต้น รวมไปถึงการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือ AEC ในปี 2558 (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2558; Sutthichaimethee and Ariyasajjakorn, 2017)

อุตสาหกรรมก่อสร้างไทยนับว่ามีความแข็งแกร่งลำดับต้น ๆ ของอาเซียน ดังนั้นไทยจึงควรเร่งดำเนินการเปิดเสรีบริการก่อสร้างให้ทันสมัยขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน จุดแข็งของภาคก่อสร้างของไทย (Sutthichaimethee and Sawangdee, 2016) ได้แก่ งานการก่อสร้างสาธารณูปโภค นอกจากนี้ผู้ประกอบการไทยมีความเข้มแข็งเรื่องบริการหลังการก่อสร้างด้วย ประกอบกับลักษณะของคนไทยที่มีความยืดหยุ่นและยังมีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานจึงช่วยเสริมจุดแข็งของบริการวิชาชีพด้านก่อสร้างของไทย จุดอ่อนที่สำคัญ ได้แก่ ระบบการเงินและภาษี ระบบการเงินการค้าประกันและระเบียบธนาคารพาณิชย์ยังไม่เอื้ออำนวยต่อการออกไปทำงานในต่างประเทศ และข้อผูกมัดในด้านเงินช่วยเหลือและเงินกู้ที่ผู้ประกอบการต่างชาติได้รับการสนับสนุนจากแหล่งเงินและรัฐบาลส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยมีโอกาสน้อยมากที่จะแข่งขันในโครงการประเภทนี้ (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2554) เศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังเติบโตอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่สังคมเริ่มจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีสำหรับคนในประเทศ สังคมเริ่มก้าวเข้าสู่การข้ามอารยธรรม แต่สภาพแวดล้อมกลับเสื่อมโทรมลง (Sutthichaimethee, 2016, Sutthichaimethee and Ariyasajjakorn, 2017) อุตสาหกรรมก่อสร้างไทยจำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพผู้รับเหมาก่อสร้างให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยสิ่งสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมก่อสร้างในการก้าวเข้าสู่ AEC ก็คือการยกระดับมาตรฐานการก่อสร้างให้เทียบเท่าระดับสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับผู้รับเหมาจากต่างชาติ ซึ่งการจะสร้างมาตรฐานการก่อสร้างได้นั้นทั้งภาครัฐและเอกชนต้องร่วมสร้างและควบคุมมาตรฐานการก่อสร้างให้เป็นไปในระดับเดียวกัน ทั้งรายเล็กและรายใหญ่ การเปิด AEC หมายถึงโอกาสทางการตลาดที่เปิดกว้างมากขึ้นสำหรับอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยด้วยแต่ปัญหาสำคัญในการเข้าไปลงทุนในต่างประเทศคือ 1) ปัญหาด้านเงินทุน การขาดแคลนหลักทรัพย์ค้ำประกันและเงินทุนหมุนเวียน 2) ปัญหาด้านการตลาดขาด แคลนข้อมูลโครงการก่อสร้างและการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการกฎเกณฑ์ข้อปฏิบัติในแต่ละประเทศ การศึกษาสู่ทางการตลาดและอื่นๆที่เกี่ยวข้อง 3) ด้านศักยภาพของผู้ประกอบการ เช่น ความเสียเปรียบด้านภาษา ระบบการบริหารงานและความน่าเชื่อถือ 4) ด้านความช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น ภาครัฐไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการก่อสร้างไทยไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ซึ่งในปัจจุบันผู้ประกอบการรายใหญ่เท่านั้นที่ประสบความสำเร็จในการรุก

ตลาดต่างประเทศ เมื่อผู้ประกอบการรายใหญ่ประมูลงานได้แล้วผู้ประกอบการรายเล็กของไทยก็มีโอกาสที่จะได้รับงานในลักษณะ Sub contract (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2558; Sutthichaimethee and Sawangdee, 2016)

ดังนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวแปร การจัดการเชิงกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการนำไปใช้ให้สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบัพปัจจัยของกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของบัพปัจจัยของกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนและการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติของธุรกิจ

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาพบว่าองค์กรธุรกิจจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีการจัดการกลยุทธ์ทางธุรกิจที่เหมาะสมกับธุรกิจและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่นำมาศึกษามีดังนี้

Kaplan and Norton (1990) ได้เสนอแนวคิดการประเมินผลองค์กร (Balance Score Card) โดยพิจารณาตัวชี้วัดในสี่มุมมอง ประกอบด้วย มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) และมุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective) ทำให้แนวความคิดการประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรโดยใช้ Balanced Scorecard เป็นเครื่องมือที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในองค์กร แนวคิดของกลยุทธ์การทำให้ธุรกิจเติบโตและอยู่รอดมี 2 กลยุทธ์หลัก คือ 1) การเติบโตโดยมุ่งเน้นที่ความสามารถเฉพาะขององค์กรที่มีอยู่ (Existing Competence) และส่งเสริมการดำเนินงานผ่านทางจุดแข็งที่เป็นความสามารถเฉพาะขององค์กร 2) การกระจายขอบเขตธุรกิจไปสู่อุตสาหกรรมอื่น (Diversification) ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นการกระจายการลงทุนไปยังธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง (Related Business) และการกระจายการลงทุนไปยังธุรกิจอื่นที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (Unrelated Business)

Frese (2000) กล่าวว่า ในการดำเนินธุรกิจ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 มิติ โดยแต่ละมิติมีความเป็นอิสระไม่ขึ้นต่อกัน มิติต่างๆ ได้แก่ เนื้อหาของกลยุทธ์ (Strategic Content) กลยุทธ์ในการดำเนินงาน (Strategic Process) และคุณลักษณะของผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) กลยุทธ์ในการดำเนินงาน (Strategic Process) เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดวิธีการดำเนินธุรกิจ การดำเนินงาน การตัดสินใจ ซึ่ง Frese ได้ศึกษาถึงกลยุทธ์การดำเนินงานใน 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) การวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์ (Complete

Planning) ข้อดีของการวางแผนล่วงหน้าอย่างสมบูรณ์ คือ จะสามารถเตรียมรับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีโครงสร้างทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในสถานการณ์ แต่มีข้อเสียคือต้องใช้ใช้เวลา และค่าใช้จ่ายมาก 2) การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ (Critical Point planning) ข้อดีของกลยุทธ์นี้คือ ใช้เวลา และค่าใช้จ่ายน้อย 3) การแสวงหาโอกาส (Opportunistic Strategy) ข้อดี คือ ผู้ที่คอยแสวงหาโอกาส มักจะไม่พลาดโอกาสในการทำธุรกิจ เมื่อมีช่องทางและไม่ต้องวางแผนล่วงหน้า ข้อเสียคือ โอกาสที่จะเกิดขึ้น อาจไม่ตรงกับเป้าหมายทางธุรกิจที่วางไว้ และ 4) การตั้งรับ (Reactive Strategy) หมายถึง วิธีการดำเนินงาน โดยไม่มีการวางแผนล่วงหน้า แต่คอยตอบสนองความต้องการหรือสถานการณ์จากภายนอกที่เกิดขึ้น

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2552) กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของธุรกิจในระยะสั้นและระยะยาว การสร้างหรือพัฒนาในวิถีทางปฏิบัติ ตลอดจนการระดมและจัดสรรทรัพยากรขององค์กรธุรกิจ เพื่อให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ปัจจัย 2 ประการ ได้แก่ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการบรรลุถึง และการกำหนดแนวทางหรือวิธีปฏิบัติที่จะช่วยให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

ณัฐพล นิมมานพัชรินทร์ (2552) เสนอว่า ในการจัดทำแผนการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ (strategic operational plan) จะต้องพิจารณาเครื่องมือที่เรียกว่า 3Ps ในการวางแผน ประกอบด้วย บุคลากร (people) นโยบาย (policy) และกระบวนการ (procedure)

Porter (1985) ได้เสนอแนวคิดเรื่อง แบบจำลองห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chain Model)

ณัฏฐพันธ์ เขจรนันทน์ (2552) กล่าวเกี่ยวกับการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) ว่าเป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากการกำหนดกลยุทธ์ที่ให้ความสำคัญกับการวางแผนและการดำเนินงานเพื่อให้กลยุทธ์เกิดประโยชน์กับองค์กรอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ โดยมีกรอบแนวความคิด ดังนี้ 1) ภาวะผู้นำ (Leadership) 2) ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง (Nature of Change) 3) การติดต่อสื่อสาร (Communication) 4) ระบบการจูงใจ (Incentive System) และ 5) โครงสร้างองค์กร (Organization Structure)

พทุทธ์สรณ์ สุทธิไชยเมธี (2554) กล่าวว่า การกำหนดนโยบายการค้าระหว่างประเทศ ผู้ที่มีหน้าที่หลักสำคัญ คือ รัฐบาล ซึ่งรัฐบาลจะต้องกำหนดเป้าหมายสูงสุดของการกำหนดนโยบาย โดยสามารถแบ่งการกำหนดนโยบายเป็น 2 ส่วน คือ 1) การกำหนดนโยบายการค้าระหว่างประเทศกรณีตลาดที่มีการแข่งขันสมบูรณ์ และ 2) กรณีที่ตลาดมีลักษณะการแข่งขันที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งใช้เครื่องมือสำคัญหลัก คือ Non-Cooperative Game

Hitt (2002) ได้กล่าวเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์กรธุรกิจว่า เป็นตัวแปรที่สำคัญต่อการจัดการเชิงกลยุทธ์ ซึ่งมีความสำคัญในการวิเคราะห์หาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค ขององค์กรเพื่อนำไปกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารงานที่เหมาะสม จะต้องเชื่อมโยง และประสานจุดแข็งด้านต่างๆ เข้าด้วยกันได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดจุดอ่อน อุปสรรคต่าง ๆ ลง องค์กรต้องรักษาสິงที่เป็นสมรรถนะหลัก (core competencies) ไว้ให้ได้ด้วย ซึ่งเป็นจุดแข็งที่สำคัญยิ่งในการแข่งขัน

พสุ เตชะรินทร์ (2552) ได้ข้อค้นพบว่า การดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างนั้น การวางแผนกลยุทธ์องค์กรธุรกิจจะต้องติดตามแนวโน้มของปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดย

ให้มองปัจจัยขับเคลื่อน (driving forces) ในอุตสาหกรรม เช่น สินค้าพื้นฐาน นอกจากนั้นให้พิจารณามูลค่าการบริโภคของผู้บริโภคอัตราการบริโภค ความต้องการของผู้บริโภค เพื่อนำมาวิเคราะห์แล้วสร้างกลยุทธ์ใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองลูกค้าได้ตรงจุด มองเห็นโอกาสในการสร้างช่องทางการตลาดใหม่ ๆ หรือแม้กระทั่งปรับปรุงจุดอ่อนที่มีอยู่ให้แข็งแกร่งขึ้น

ณัฐพล นิมมานพัชรินทร์ (2550) ศึกษาในเรื่องการจัดการเชิงกลยุทธ์เศรษฐศาสตร์แนวใหม่ก็มีมุมมองกรอบของปัจจัยแวดล้อมภายนอกที่คล้ายคลึงกัน โดยจำแนกเป็น 2 หมวดใหญ่ ๆ เช่นกัน ประการแรกสภาพแวดล้อมทั่วไป เมืองประกอบสำคัญ คือ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ส่วนประการที่สอง คือ สภาพแวดล้อมปัจจุบัน (immediate environment) เมืองประกอบคือ มาตรการของรัฐบาลคู่แข่ง และ กลุ่มอุตสาหกรรม

ระเบียบวิธีวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยตัวแปรแฝง ได้แก่

1. ตัวแปรแฝง ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็น ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ 3) ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ 4) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี 5) ปัจจัยด้านการตลาด 6) ปัจจัยด้านศักยภาพขององค์กร

2. ตัวแปรแฝง ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ 2) ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง 3) การติดต่อสื่อสาร 4) ระบบการจูงใจ 5) โครงสร้างองค์กร

3. ตัวแปรแฝง ปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) บุคลากร 2) เงินทุน 3) วิธีการปฏิบัติงาน 4) วัสดุอุปกรณ์ 5) เครื่องมือ 6) การบริหารจัดการ

ตัวแปรตาม คือ ตัวแปรแฝง ความสำเร็จของผู้ประกอบการ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต 2 ตัวแปร ได้แก่

1) การเติบโตขององค์กรโดยมุ่งเน้นความสามารถเฉพาะขององค์กร และ 2) การกระจายธุรกิจไปสู่อุตสาหกรรมอื่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน จำนวน 2,070 ราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2560)

2. ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางของ เลสลีย์ คิช (Kish, 1965) ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง หรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) มีหลักเกณฑ์พื้นฐานว่า ควรมีจำนวนตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 25 เท่า ของตัวแปร (พฤษภาคม สุธิธิไชยเมธี, Grace, 2008; Linderman, Merenda & Gold, 1980; Zhu, Walter, Rosenbaum, Russell & Raina, 2006) โดยใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างคือ $19 \times 25 = 475$ คน และทำการสุ่มตัวอย่างอย่างต่อเนื่องต่อไป

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ตรวจสอบและนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ผลที่ได้มีค่าระหว่าง 0.67–1.00 (Kish, 1965) แสดงว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสามารถนำมาใช้ได้จริง

2. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาคำนวณเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α -Coefficient) (Cronbach, 1990) ค่าที่ได้เท่ากับ 0.97

3. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการทดสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ค่าเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมือควรมีค่าตั้งแต่ 0.4 ขึ้นไป (Kish, 1965)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) มีดังนี้

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลความสำเร็จในการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน (AEC) ตัวแปรสังเกตได้ในการวัดความสำเร็จในการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน (AEC) ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ การเติบโตองค์กรโดยมุ่งเป็นความสามารถเฉพาะขององค์กร และการกระจายธุรกิจไปสู่ตลาดธรรมชาติอื่น ๆ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นก่อนที่จะตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล โดยกลุ่มตัวอย่างสุ่มมาจากประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติ การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรผลพบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นบวก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.573 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 จึงไม่เกิดภาวะร่วมเชิงเส้นพหุ (Multi collinearity) แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวแปรในโมเดลนี้มีความสัมพันธ์กันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ผลการทดสอบค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity เพื่อตรวจสอบว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์หรือไม่ ผลพบว่าค่า Chi-square = 188.239, df = 0, p = 0.000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รวมทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ที่มีค่าเท่ากับ 0.600 โดยค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์และมีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรมากพอที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างได้

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลความสำเร็จในการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน (AEC) พบว่า Chi-square = 0.000, df = 0, χ^2/df = 0.000, RMR = 0.000, GFI = 1.000 ดังนั้นเมื่อพบว่า df = 0 ซึ่งเป็นโมเดลที่สามารถระบุความเป็นไปได้ค่าเดียว (Just Identified Model) ที่มีจำนวนค่าแปรปรวนและค่าแปรปรวนรวมของค่าตัวแปรบ่งชี้เท่ากับจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่า ซึ่งจะทำให้องศาอิสระของการทดสอบความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นศูนย์ ทำให้ไม่สามารถทดสอบความกลมกลืนของโมเดลได้ ผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงโมเดลโดยการนำข้อคำถามในแต่ละตัวแปรสังเกตได้มาทดสอบความกลมกลืนของโมเดล ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลความสำเร็จในการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน (AEC) พบว่า โมเดลความสำเร็จในการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน (AEC) มีความ

สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่า Chi-square = 20.893, df = 13, p = 0.075 กล่าวคือ ค่า χ^2 แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่าดัชนี RMSEA = 0.004 และ RMR = 0.011 มีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนี GFI = 0.992 และ AGFI = 0.959 มีค่าเข้าใกล้ 1 และ χ^2/df = 1.607 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่า โมเดลความสำเร็จในการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน (AEC) มีความตรงเชิงโครงสร้าง

นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกค่าซึ่งวัดจากค่า R^2 ที่บ่งบอกถึงความแปรปรวนร่วมของตัวแปรสังเกตได้กับความสำเร็จในการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน (AEC) อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง (R^2 อยู่ระหว่าง 0.178 ถึง 0.664)

2. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์มี 6 องค์ประกอบ คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ด้านเทคโนโลยี ด้านการตลาด และด้านศักยภาพขององค์กร ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นก่อนที่จะตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล กลุ่มตัวอย่างสุ่มมาจากประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติ ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกคู่โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นบวก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.466 ถึง 0.773 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 จึงไม่เกิดภาวะร่วมเชิงเส้นพหุ แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวแปรในโมเดลนี้มีความสัมพันธ์กันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity เพื่อตรวจสอบว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะหรือไม่ ผลพบว่าค่า Chi-square = 1777.070, df = 15, p = 0.000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รวมทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ที่มีค่าเท่ากับ 0.897 โดยค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะและมีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรมากพอที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างได้

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่า Chi-square = 11.112, df = 7, p = 0.134 กล่าวคือ ค่า χ^2 แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่าดัชนี RMSEA = 0.030 และ RMR = 0.005 มีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนี GFI = 0.992 และ AGFI = 0.997 มีค่าเข้าใกล้ 1 และ χ^2/df = 1.587 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์มีความตรงเชิงโครงสร้างนอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกค่าซึ่งวัดจากค่า R^2 ที่บ่งบอกถึงความแปรปรวนร่วมของตัวแปรสังเกตได้กับปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก (R^2 อยู่ระหว่าง 0.473 ถึง 0.801)

3. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติซึ่งประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ คือ ภาวะผู้นำ ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสาร ระบบการจูงใจ และโครงสร้าง

องค์กร ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นก่อนที่จะตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล โดยกลุ่มตัวอย่างสุ่มมาจากประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติ และการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร ผลพบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกคู่โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นบวก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.516 ถึง 0.698 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เกิน .80 จึงไม่เกิดภาวะร่วมเชิงเส้นพหุ แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวแปรในโมเดลนี้มีความสัมพันธ์กันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity เพื่อตรวจสอบว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะหรือไม่ ผลพบว่าค่า Chi-square = 1451.024, df = 10, p = 0.000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รวมทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ที่มีค่าเท่ากับ 0.895 โดยค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะและมีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรมากพอที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างได้

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่าโมเดลปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่า Chi-square = 4.164, df = 3, p = 0.244 กล่าวคือ ค่า χ^2 แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่าดัชนี RMSEA = 0.030 และ RMR = 0.003 มีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนี GFI = 0.997 และ AGFI = 0.983 มีค่าเข้าใกล้ 1 และ $\chi^2/df = 1.388$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่า โมเดลปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติมีความตรงเชิงโครงสร้าง

นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกค่าซึ่งวัดจากค่า R^2 ที่บ่งบอกถึงความแปรปรวนร่วมของตัวแปรสังเกตได้กับปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก (R^2 อยู่ระหว่าง 0.608 ถึง 0.780)

4. การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้างประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ บุคลากร เงินทุน วิธีการปฏิบัติ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และการบริหารจัดการ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นก่อนที่จะตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล โดยกลุ่มตัวอย่างสุ่มมาจากประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติ ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกคู่โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นบวก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.466 ถึง 0.727 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 จึงไม่เกิดภาวะร่วมเชิงเส้นพหุ แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวแปรในโมเดลนี้มีความสัมพันธ์กันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity เพื่อตรวจสอบว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะหรือไม่ ผลพบว่าค่า Chi-square = 1871.395, df = 15, p = 0.000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รวมทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ที่มีค่าเท่ากับ 0.915 โดยค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะและมี

ความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรมากพอที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างได้

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้างมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่า Chi-square = 10.848, df = 7, p = 0.244 กล่าวคือ ค่า χ^2 แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่าดัชนี RMSEA = 0.003 และ RMR = 0.006 มีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนี GFI = 0.992 และ AGFI = 0.997 มีค่าเข้าใกล้ 1 และ χ^2/df = 1.550 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่า โมเดลปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้างมีความตรงเชิงโครงสร้าง

นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกค่าซึ่งวัดจากค่า R^2 ที่บ่งบอกถึงความแปรปรวนร่วมของตัวแปรสังเกตได้กับปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้างอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก (R^2 อยู่ระหว่าง 0.368 ถึง 0.796)

5. ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 19 ตัวแปร ในโมเดลสมการโครงสร้างความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดมีค่ามากกว่าศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีความสัมพันธ์ทางบวกหรือไปในทิศทางเดียวกันและมีค่าตั้งแต่ 1.65 จนถึง 7.73 ส่วนสถิติทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity มีค่า Chi-Square = 7143.803, df = 171 และค่า p-value = 0.000 ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.994 โดยค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิจัยไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างหรือวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างได้

ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าค่า Chi-square = 109.115, df = 89 และ p-value = 0.073 ค่า χ^2 แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่าดัชนี RMSEA = 0.022 และ RMR = 0.010 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนี GFI = 0.977 และ CFI = 0.997 ซึ่งเข้าใกล้ 1 และ χ^2/df = 1.226 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่าเป็นบวก และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ การเติบโตขององค์กรโดยเน้นความสามารถเฉพาะขององค์กร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.904 รองลงมา คือ วัสดุอุปกรณ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.879 ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ การกระจายธุรกิจไปสู่อุตสาหกรรมอื่น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.572 ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายนอกที่มี

น้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ การตลาด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.904 รองลงมาคือ ด้านเทคโนโลยีมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.853 และตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ เศรษฐกิจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.695 นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ (R^2) ซึ่งอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรสังเกตได้ของความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีค่าตั้งแต่ .484 ถึง .817 และตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในมีค่าตั้งแต่ 0.418 ถึง 0.808

เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลทางตรงของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนพบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านการนำเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้างส่งอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.497 ปัจจัยด้านการนำเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.654 และปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.018

ส่วนอิทธิพลทางอ้อมพบว่า ปัจจัยด้านการนำเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยส่งผ่านปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ และส่งผ่านปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.422

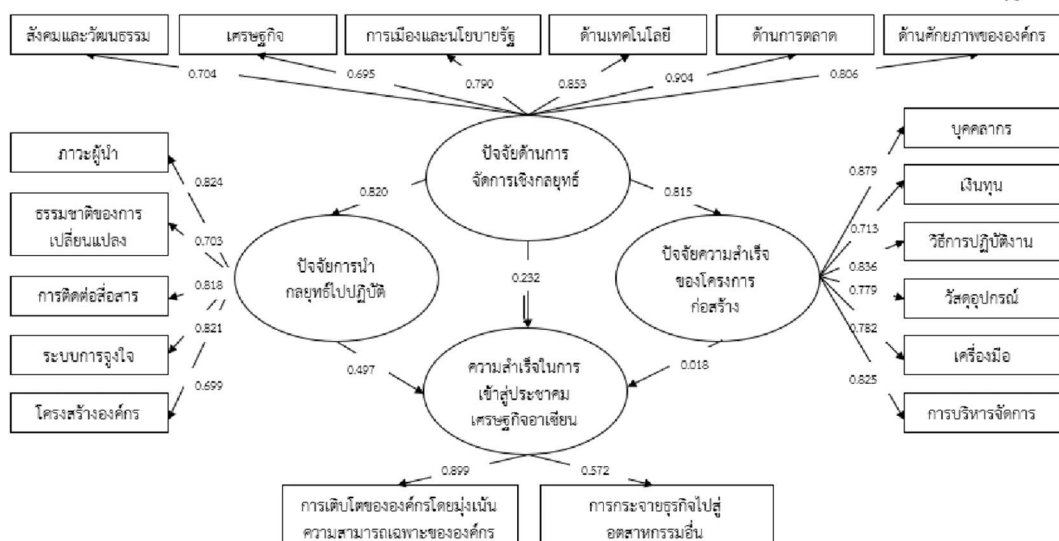
ตารางที่ 1 ค่าสถิติวิเคราะห์อิทธิพลภายในโมเดลสมการโครงสร้างความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวแปรตาม	R^2	อิทธิพล	ตัวแปรต้น		
			ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์	ปัจจัยด้านการนำเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ	ปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง
ปัจจัยด้านการนำเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ	.672	DE	.820	-	-
		IE	-	-	-
		TE	.820	-	-
ปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง	.664	DE	.815	-	.861
		IE	-	-	-
		TE	.815	-	.861
ความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	.511	DE	.232	.497	.018
		IE	.422	-	-
		TE	.654	.497	.018

หมายเหตุ : DE หมายถึง อิทธิพลทางตรง (Direct effect), IE หมายถึง อิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect), TE หมายถึง อิทธิพลรวม (Total effect); เครื่องหมาย – หมายถึง ไม่มีเส้นพารามิเตอร์ตามสมมติฐานการวิจัย

สำหรับอิทธิพลรวม พบว่าปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ส่งอิทธิพลโดยรวมต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.497 ปัจจัยด้านการนำเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ส่งอิทธิพลโดยรวมต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.654 และปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ส่งอิทธิพลโดยรวมต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.018

ทั้งนี้ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านการนำเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสมการโครงสร้างความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ร้อยละ 51.10

ภาพที่ 1 โมเดลสมการโครงสร้างความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.232
2. ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลโดยตรงต่อปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.820
3. ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลโดยตรงต่อปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.815

4. ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติมีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.497

5. ปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการก่อสร้างมีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.018

6. ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลโดยอ้อมต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยส่งผ่านปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.422

7. ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลโดยอ้อมต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยส่งผ่านปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.000

อภิปรายผล

ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาบทบาทปัจจัยของกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ดังนี้

ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.991 (S.D. = 0.525) ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมและข้อมูลสำคัญของธุรกิจที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจ การวางแผนการดำเนินงาน และควบคุมการปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ขององค์กรเพื่อที่จะสร้างความมั่นใจว่าองค์กรสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถมีพัฒนาการและสามารถแข่งขันในอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นปัจจัยการจัดการเชิงกลยุทธ์ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองและนโยบายของรัฐ เทคโนโลยีการตลาด และศักยภาพขององค์กรจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลายคราม เลิศวิทยาประสิทธิ์ (2559) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารของธุรกิจในเครือ บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด มหาชน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.030 (S.D. = 0.512) ซึ่งปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนและมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งส่งเสริมให้องค์กรสามารถใช้กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ได้ กระบวนการดังกล่าวจะนำไปสู่ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมได้ องค์กรจะต้องสามารถแปลงวิสัยทัศน์ที่มีความเป็นนามธรรมไปสู่เป้าหมายความสำเร็จในด้านต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมโดยมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่ครอบคลุมเป้าหมายที่สำคัญเหล่านี้ มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนกลยุทธ์ มีการปรับปรุงกิจกรรมการบริหาร รวมทั้งกิจกรรมสนับสนุนต่างๆ ให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ โดยผู้บริหารทุกระดับและบุคลากร

ทุกคนจะต้องมีความมุ่งมั่นและมีพันธะผูกพันต่อกระบวนการต่างๆ โดยมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงการติดต่อสื่อสาร ระบบการจูงใจ และโครงสร้างองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลายคราม เลิศวิทยาประสิทธิ์ (2559) และงานวิจัยของ บุญทวารณ วังวอน และ มন্ত্রী พิริยะกุล (2552) ผลการวิจัยพบว่า ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.222, (S.D. = 0.554) ซึ่งปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ประกอบด้วย บุคลากร เงินทุน วิธีการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และการบริหารจัดการซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลายคราม เลิศวิทยาประสิทธิ์ (2559) และ พงษ์สรรค์ สุทธิไชยเมธี. (2554) ผลการวิจัยพบว่า ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุพปัจจัยของกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนและการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติของธุรกิจ ดังนี้

สำหรับผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ค่า Chi-square = 109.115, df = 89 และ p-value = 0.073 กล่าวคือ ค่า χ^2 แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่าดัชนี RMSEA = 0.022 และ RMR = 0.010 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนี GFI = 0.977 และ CFI = 0.997 ซึ่งเข้าใกล้ 1 และ $\chi^2/df = 1.226$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ คำนวณหาค่าประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่าเป็นบวก และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ การเติบโตขององค์กรโดยเน้นความสามารถเฉพาะขององค์กร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.904 รองลงมา คือ วัสดุอุปกรณ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.879 และตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ การกระจายธุรกิจไปสู่อุตสาหกรรมอื่น ๆ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.572 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายนอกที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ การตลาด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.904 รองลงมาคือ ด้านเทคโนโลยีมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.853 และตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ เศรษฐกิจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.695 นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ (R^2) ซึ่งอธิบายของความแปรปรวนของตัวแปรสังเกตได้ของความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีค่าตั้งแต่ 0.484 ถึง 0.817 และตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในมีค่าตั้งแต่ 0.418 ถึง 0.808

เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลทางตรงของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านการนำเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ส่งอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.497 ปัจจัยด้านการนำเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยส่งผ่านปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ และส่งผ่านปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.422 ซึ่งปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมและข้อมูลสำคัญของธุรกิจที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจ การวางแผนการดำเนินงาน และควบคุมการปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ขององค์กรเพื่อที่จะสร้างความมั่นใจว่าองค์กรสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถมีพัฒนาการและสามารถแข่งขันในอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในสภาวะการเปลี่ยนแปลงปัจจุบันที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ทำให้องค์กรต่าง ๆ เห็นความสำคัญในการปรับตัวให้พร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำหรับผู้ประกอบการก่อสร้างซึ่งอยู่ในยุคของการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ จึงต้องอยู่บนพื้นฐานของความรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักสำหรับความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการก่อสร้าง โดยต้องใช้ความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากร ทางด้านการเงิน ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี การตลาด และศักยภาพขององค์กร สอดคล้องกับการศึกษาของพรทิพา ลิปะาส (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้า กรณีศึกษาบริษัท ฟาร์อีสปิ่นทออุตสาหกรรม จำกัด ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเท่านั้นที่มีผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปัญหาส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปัจจัยสู่ความสำเร็จของอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งถือว่ามีความสำคัญอย่างมาก และการศึกษาของพสุ เตชะรินทร์ (2552) ได้ข้อค้นพบ ว่าในการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างนั้น การวางแผนกลยุทธ์ขององค์กรธุรกิจจะต้องติดตามแนวโน้มของปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยให้มองปัจจัยขับเคลื่อน (driving forces) ในอุตสาหกรรม อาทิเช่น สินค้าพื้นฐาน นอกจากนั้นให้พิจารณามูลค่าการบริโภคของผู้บริโภคอัตราการบริโภค ความต้องการของผู้บริโภค เพื่อนำมาวิเคราะห์ แล้วสร้างกลยุทธ์ใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองลูกค้าได้ตรงจุด มองเห็นโอกาสในการสร้างช่องทางการตลาดใหม่ ๆ หรือแม้กระทั่งปรับปรุงจุดอ่อนที่มีอยู่ให้แข็งแกร่งขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างที่ต้องการขยายธุรกิจเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ โดยการวิเคราะห์ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองและนโยบายของรัฐ เทคโนโลยี การตลาด และศักยภาพขององค์กร ซึ่งปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบกับปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ มีผลต่อการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.654 ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนและมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งส่งเสริมให้องค์กรสามารถใช้กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นขับเคลื่อนองค์กรไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ได้ มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนกลยุทธ์ มีการปรับปรุงกิจกรรมการบริหาร รวมทั้งกิจกรรมสนับสนุนต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ โดยมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ธรรมชาติ

ของการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสาร ระบบการจูงใจ และโครงสร้างองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ดังณัฐพันธ์ เชรนนันท์ (2552) กล่าวเกี่ยวกับการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ว่าเป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากการกำหนดกลยุทธ์ที่ให้ความสำคัญกับการวางแผนและการดำเนินงาน เพื่อให้กลยุทธ์เกิดประโยชน์กับองค์กรอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำ ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสาร ระบบการจูงใจ และโครงสร้างองค์กร ซึ่งผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างภาคใต้ตอนบน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน ก็ต้องนำกลยุทธ์ทางด้านภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสาร ระบบการจูงใจ และโครงสร้างองค์กร มาเป็นปัจจัยส่งเสริมในความสำเร็จของธุรกิจก่อสร้างในความสำเร็จการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับการศึกษาของ ลายคราม เลิศวิทยาประสิทธิ์ (2559) ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารของธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้า บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด มหาชน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร วัฒนธรรมองค์กร ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นเดียวกับการศึกษาของบุญทวารณ วิงวอนและมนตรี พิริยะกุล (2552) ทำการศึกษาเรื่องตัวแบบเส้นทาง PLS ของบุพปัจจัยและผลลัพธ์ของการรับรู้ในการสนับสนุนจากองค์กรของพนักงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ในการสนับสนุนจากองค์กร คือการรับรู้ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการรับรู้ความยุติธรรมในองค์กร ซึ่งร่วมกันอธิบายการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรได้ 0.282 และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรจะส่งผลต่ออิทธิพลไปยังความผูกพันองค์กรและพฤติกรรมการเป็นพนักงานที่ดีได้ และการศึกษาของพัชรีย์ พลอยเทศ, ขาญชัย วงศ์ธีรสวัสดิ์ (2559) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้นำเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาองค์การให้บรรลุประสิทธิภาพ และเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ดังนั้นผู้บริหารจำเป็นต้องอาศัยการบริหารการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบในการบริหารสถานศึกษา ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติในการทำงานเพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นต้น ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558 อุตสาหกรรมก่อสร้างไทยจำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพผู้รับเหมาก่อสร้างให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยสิ่งสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมก่อสร้างในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็คือการยกระดับมาตรฐานการก่อสร้างให้เทียบเท่าระดับสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับผู้รับเหมาจากต่างชาติ ดังนั้นปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ด้านภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสาร ระบบการจูงใจ และโครงสร้างองค์กร จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.018 ปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ประกอบด้วย บุคลากร เงินทุน วิธีการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และการบริหารจัดการ เป็นปัจจัยที่มี

อิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังเช่นในปัจจุบันซึ่งเป็นเรื่องของการต้องรู้จักสร้างและใช้ความรู้เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการทรัพยากรทรัพยากรและความสามารถ เช่น เงินทุน ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี ปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ องค์กรและการบริหารจัดการองค์กรสำหรับเป็นเครื่องมือในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันธุรกิจ ในกรณีผู้รับเหมาก่อสร้างส่วนใหญ่มีปัญหาในความสามารถของการปรับตัวในระบบการแข่งขันที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถในการขับเคลื่อน ส่วนใหญ่สาเหตุสำคัญมาจากความอ่อนด้อยในเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ เนื่องมาจากขนาดทุนและขอบเขตของการทำธุรกิจ ซึ่งพรทิพา ลิปภาส (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้ากรณีศึกษาบริษัท ฟาร์อิสปันทออุตสาหกรรม จำกัด ปัจจัยด้านการบริหารด้านเศรษฐกิจเท่าที่ที่มีผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ปัญหาส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปัจจัยสู่ความสำเร็จของอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งถือว่ามีความสำคัญอย่างมาก ซึ่งความสำเร็จของโครงการก่อสร้างในประเทศ ผู้รับเหมาก่อสร้างรายใหญ่ของไทยยังขยายฐานลูกค้าออกไปรับงานก่อสร้างในต่างประเทศ ปัจจุบันเน้นรับงานก่อสร้างในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากอยู่ในช่วงเร่งกำลังพัฒนาประเทศ มีการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การเติบโตของอุตสาหกรรมรับเหมาก่อสร้าง ทำให้มีความต้องการนำเข้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างจากต่างประเทศ ดังนั้นจะเห็นว่าปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ที่ประกอบด้วยบุคลากร เงินทุน วิธีการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และการบริหารจัดการ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการก่อสร้างในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สำหรับอิทธิพลรวม พบว่าปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ส่งอิทธิพลโดยรวมต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.497 ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ส่งอิทธิพลโดยรวมต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.654 และปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง ส่งอิทธิพลโดยรวมต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.018

ทั้งนี้ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสมการโครงสร้างความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ร้อยละ 51.1

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจากภาคใต้ตอนบน จึงควรมีการวิจัยโดยเก็บข้อมูลจากภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย เพื่อศึกษาว่ามีความสอดคล้องหรือแตกต่างกันอย่างไร
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านการนำ

เชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง มาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

3. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนา โดยนำตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มาส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมก่อสร้างเพื่อให้ผลประกอบการสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2560). *ระบบคลังข้อมูลธุรกิจ (Business Data Warehouse)*.

สืบค้นเมื่อ 13 มิถุนายน 2560, จาก <http://datawarehouse.dbg.go.th/bdw/search/seearch2.html>.

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2552). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

ณัฐพล นิรมานพัชรินทร์. (2552). *สารพัดปัญหากรมกระต๊อบ SMEs แนวโน้มดิ่งเหวที่สุดในรอบ 5 ปี*. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560, จาก <http://www.manager.co.th/SMEs/ViewNews.aspx?NewsID=9520000040879>.

ปกรณ ปรียากร. (2544). *การวางแผนกลยุทธ์ แนวคิดและแนวทางเชิงประยุกต์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมารธรรม.

พลุ เตชะรินทร์. (2552). *กลยุทธ์ใหม่ในการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ

พรทิพา ลิปาส. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้าการณศึกษาบริษัท ฟาร์อีสปัน หออุตสาหกรรม จำกัด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและการบริการ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พฤษธรสรรค์ สุทธิไชยเมธี. (2553). *สถิติและการวิเคราะห์เชิงปริมาณขั้นสูง : Advanced statistics and Quantitative analysis*. กรุงเทพฯ: ดวงแก้ว.

ยุทธ ไกยวรรณ. (2556). *การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย : Multivariate statistical analysis for research*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ลายคราม เลิศวิทยาประสิทธิ์. (2559). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจในเครือ บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2552). *การบริหารเชิงกลยุทธ์ : คัมภีร์สู่ความเป็นเลิศในการบริหารการจัดการ*. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

Cronbach, L.J. (1990). *Coefficient Alpha and The Internal Structure of Tests*. Psychometrika.

Hitt, M.A., & Ireland, D.A. (2002). *Achieving and Maintaining Strategic Competitiveness in the 21st century: The Role of Strategic Leadership*. The Academy of Management Executive.

Kaplan, R.S., & Norton, D. P. (1996). *The balanced scorecard: translating strategy into action*. Boston: Harvard Business School Press.

Kish, L. (1965). *Survey Sampling*. New York: John Wiley and Sons Inc.

Frese, M. (2000). *Success and failure of microbusiness owners in Africa: a psychological approach*. U.S.A.: Greenwood Publishing Group.

Mintzberg, H. (1983). *Structure in fives: Designing effective organizations*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.

Porter, M. E. (1985). *Competitive Advantage*. Boston: Free Press.

Sutthichaimethee, P. (2017). VARIMAX Model to Forecast the emission of Carbon Dioxide from Energy Consumption in Rubber and Petroleum industries sectors in Thailand. *Journal of Ecological Engineering*, 18(3), 112-117.

Sutthichaimethee, P. (2016). Modeling Environmental Impact of Machinery Sectors to Promote Sustainable Development of Thailand, *Journal of Ecological Engineering*, 17(1), 18-25.

Sutthichaimethee, P., & Sawangdee, Y. (2016). Indicator of Environmental Problems of Agricultural Sectors under the Environmental Modeling. *Journal of Ecological Engineering*, 17(2), 12-18.

Sutthichaimethee, P., & Ariyasajakorn, D. (2017). Forecasting Model of GHG Emission in Manufacturing Sectors of Thailand. *Journal of Ecological Engineering*, 18(1), 18-24.

Sutthichaimethee, P. & Ariyasajakorn, D. (2017). Forecasting Energy Consumption in Short-Term and Long-Term Period by using Arimax Model in the Construction and Materials Sector in Thailand. *Journal of Ecological Engineering*, 18(4), 52-59.

Sutthichaimethee, P., & Ariyasajakorn, D. (2017). The Revised Input-Output Table to Determine Total Energy Content and Total Greenhouse Gas Emission Factors in Thailand. *Journal of Ecological Engineering*, 18(6), 166-170.

Sutthichaimethee, P., & Sawangdee, Y. (2016). Model of Environmental Impact of Service Sectors to Promote Sustainable Development of Thailand. *Ethics in Science and Environmental Politics*, 16(1), 11-17.

Sutthichaimethee, P., & Sawangdee, Y. (2016). Indicator of Environmental Problems Priority Arising from the use of Environmental and Natural Resources in Machinery Sectors of Thailand. *Environmental and Climate Technologies*, 17(1), 18-29.

Zakuan. N.M, et al. (2010). Confirmatory Factor Analysis of TQM practices in Malaysia and Thailand Automotive Industries. *International Journal of Business and Management*, 5(1), 160-175.

Translated Thai References

- Department of Business Government in Ministry of Commerce (2017). *Business Data Warehouse*. Retrieved June 13, 2017, from <http://datawarehouse.dbg.go.th/bdw/search/seeach2.html>. (In Thai)
- Kaiyawan, Y. (2013). *Multivariate Statistical Analysis for Research*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Khajeannan, N. (2009). *Strategic Management*. (Revised ed.). Bangkok: C Education. (In Thai)
- Lertwittayaprasit, L. (2016). *Causal Factors Affecting the Effectiveness of Management for a subsidiary of GMM Grammy Public Company Limited*. Doctorate Dissertation of Philosophy in Management, North Bangkok University. (In Thai)
- Lippast, P. (2009) *Factors Affecting the Success of Garment-based Export Industry: A Case Study of Far East Knitting & Spinning Co., Ltd.* (In Thai)
- Nimmanpatcharin, N. (2009). *Various problems smashing SME in crisis for the last 5 years*. Retrieved April 20, 2560, from <http://www.manager.co.th/SMEs/ViewNews.aspx?NewsID=9520000040879>. (In Thai)
- Pokhapatwivat, S. (2009). *Strategic Management: A Scripture for Excellence in Management*. Bangkok: Amarin Printing & Publishing Public Co., Ltd. (In Thai)
- Preeyakorn, P. (2001). *Strategic Planning, Conceptual and Applied Approaches*. Bangkok: Samatham Press. (In Thai)
- Suthichaimethee, P. (2010). *Advanced Statistics and Quantitative Analysis*. Bangkok: Duangkaew. (In Thai)
- Taecharin, P. (2003). *New Strategies in Management*. Bangkok: Manager. (In Thai)